

РЕШЕНИЕ

№ 1428

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11952** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр..с чл.107 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на К. Б. Т. от [населено място] срещу Заповед №40/20.09.2023 година на ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ НА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА, с която последният прекратил служебното правоотношение на К. Б. Т. на длъжност- Главен секретар на основание чл.107,ал.1,т.5 от ЗДСЛ, считано от 20.09.2023 година.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същият може да упражнява правомощията си по служебно правоотношение и не са налице основанията по чл.107,ал.1,т.5 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение. Иска се отмяна на заповедта и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- К. Б. Т. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването-Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция на българите в чужбина, редовно и своевременно призован, се представлява от юрист Пъдарски редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства е

видно, че със Заповед № 03/18.02.2015 година на И. Д. Председател на Държавна агенция на българите в чужбина оспорващият К. Б. Т. е преназначен от длъжността- Директор на Дирекция „ Финансово- стопанска дейност и административно правно- обслужване на длъжността- Главен секретар в ДАБЧ, считано от 19.05.2015 година.

На 27.06.2019 година въз основа на Определение по н.ч.д №2220/2019 година по описа на СНС оспорващият е отстранен от длъжност- обвиняем по ДП № 75/2018 година по описа на СО-СП, пр. пр. №568/2018 година по описа на СП от заеманата длъжност- Главен секретар на ДАБЧ“.

Определението е влязло в сила.

Със Заповед № 40/20.09.2023 година ответникът по оспорването на основание чл.107, ал.1, т.5 от ЗДСл, във връзка с чл.108 от ЗДСл считано от 20.09.2023 година прекратил служебното правоотношение на оспорващия.

Заповедта е връчена на оспорващия на 27.11.2023 година.

По делото е приложено заверено копие на личното служебно досие на оспорващия.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.140, ал.1 АПК/ предвид обстоятелството, че в нея няма посочване пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подадена е от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Оспорената Заповед №40/20.09.2023 година, с която Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция на българите в чужбина, с която е прекратено служебното правоотношение на К. Б. Т. на основание чл.107, ал.1, т.5 от ЗДСЛ, е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21, ал.1 АПК, вр. с чл.154, ал.2, т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма, съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108, ал.1 ЗДСл./

Оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган.

Още с Определението за насрочване, съдът изрично **УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ ЛИЦЕТО- Р. М. КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА ЗАПОВЕДТА Е ЗАЕМАЛА ДЛЪЖНОСТТА- ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ НА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА, НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.**

На проведеното съдебно заседание въпреки , че присъстваше процесуален представител на ответника по оспорването доказателства за посоченото обстоятелство не бяха представени, нито преди съдебното заседание, а юрист Пъдарски заяви , че няма доказателства. Липсата на доказателства за материалната компетентност у издателя на заповедта води до нищожност на издадената заповед, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на

държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК. Липсата на компетентност у издателя на обжалваната заповед, прави последната нищожна, непораждаща правни последици и предполага обявяването и.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна. Оспорващият е заплатил държавна такса по сметката на АССГ в размер на 10 лева, но съгласно чл.126 от ЗДСЛ по производствата по тази глава не се събират държавни такси. Обстоятелството, че оспорващият погрешно е заплатил държавна такса, не води до извод, че ответникът следва да бъде осъден да я заплати. Наред с това, оспорващият е представляван от адвокат, но в приложеното Пълномощно липсва договорено, респективно на това заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл, вр.с чл.173 АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Заповед №40/20.09.2023 година на ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ НА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА, с която последният прекратил служебното правоотношение на К. Б. Т. на длъжност- Главен секретар на основание чл.107,ал.1,т.5 от ЗДСЛ, считано от 20.09.2023 година.

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО НА К. Б. Т. ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА РАЗНОСКИ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.

СЪДИЯ:

